

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3359/2024. (X. 8.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 6/2022. (I. 14.) Korm. rendelet 2022 augusztusában hatályos 1. § (2) és (3) bekezdése, valamint 2. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Hegymegi-Barakonyi és Fehérváry Baker & Mckenzie Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 6/2022. (I. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.) 2022 augusztusában hatályos 1. § (2) és (3) bekezdése, valamint a 2. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és a Győri Törvényszék az 1.K.701.593/2023/3. számú ítéletével elbírált ügyben ezekre vonatkozó egyedi alkalmazási tilalom elrendelését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. A Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: alperes vagy hatóság) 2022. augusztus 3. és 2022. augusztus 11. napján az indítványozó két üzletében hatósági ellenőrzést tartott. Az alperes a GY/49/01061-4/2022. számú és a GY/49/01063-4/2022. számú határozatával összesen 700 000 Ft fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta az indítványozót, mert az ellenőrzés alá vont áruházaiában az R1. 1. mellékletében meghatározott egyes hatósági áras termékeket [kristálycukor (fehér cukor) és finomított napraforgó étolaj] az R1. 1. § (2) és (3) bekezdés által maximalizált kiskereskedelmi árnál magasabb áron értékesített.
- [4] A közigazgatási határozatokkal szemben az indítványozó keresettel élt, elsődlegesen a támadott határozatok megsemmisítését, másodlagosan azok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra utasítását, harmadlagosan a határozatok megváltoztatását kérte. Az indítványozó arra hivatkozott, hogy a bírság kiszabásának alapjául szolgáló jogszabályok az Alaptörvénybe ütköznek, ezért kérte, hogy a Törvényszék kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál az R1. alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, illetve alkalmazásának kizárását.
- [5] A Győri Törvényszék perек egyesítését követően 2024. február 22. napján hozott, 1.K.701.593/2023/3. számú ítéletével az indítványozó kereseteit elutasította, mert a bíróság nem találta indokoltnak az Alkotmánybíróság eljárásának a kezdeményezését. A döntés indokolása rámutatott, hogy az indítványozó kizárólag az alkalmazott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességére hivatkozott, ezért a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, indokolt-e a perben az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése.
- [6] 2.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában visszaélészerű veszélyhelyzeti jogalkotás miatt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog és a kisajátításra vonatkozó alkotmányos garanciák, a XII. cikk (1) bekezdésében és az M) cikk (1) bekezdésében deklarált vállalkozáshoz való jog és ahhoz kapcsolódóan a szerződési szabadság, a XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetéstől mentes elbánáshoz való jog sérelmét állította. Az Alaptörvény XX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt egészséghez való jog, valamint az M) cikk (2) bekezdésében foglalt, a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek biztosítása, az erőfölénnyel való visszaéléssel szembeni fellépés és a fogyasztók jogainak védelme kapcsán pedig az állami intézményvédelmi kötelezettség elmulasztását állította.

- [7] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó abban látja, hogy az R1. visszaélészerű, a veszélyhelyzeti felhatalmazás kereteit túllépő szabályozást jelent, és nem járul hozzá a veszélyhelyzet elrendelésére okot adó körülmény megelőzéséhez, kezeléséhez vagy felszámolásához. Az indítványozó szerint az élelmiszerek árának maximalizálása és a forgalmazási kötelezettség előírása nem hozható oksági kapcsolatba sem a koronavírus-világjárvány és következményei leküzdésével, sem pedig a szomszédos országban zajló háború miatt kihirdetett veszélyhelyzettel. Olvasatában az olyan jóléti célú intézkedés, amely kívül esik a Kormány veszélyhelyzeti felhatalmazásán. A szabályozás arányossága körében a 23/2021. (VII. 13.) AB határozatban foglaltakat felhívva rámutat, hogy a jogalkotó sorozatosan elmulasztotta feltárni a kötelezettség ismétlődő jelleggel való meghosszabbítását megalapozó indokokat.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint a maximalizált áron való forgalmazási kötelezettség előírása szükségtelenül és aránytalanul, az értékgarancia követelményét megsértve korlátozza, illetve elvonja az Alaptörvény XIII. cikke szerinti tulajdonhoz való jogát, mivel arra kötelezi, hogy a tulajdonában álló egyes árukat meghatározott mennyiségben és maximalizált áron értékesítsen. Az árusított termékek, továbbá az azok beszerzésére, illetve bíróságok fedezetül szolgáló források polgári jogi értelemben a tulajdonát képezik, ezért az R1. tulajdonának legalább részleges elvonására vezet anélkül azonban, hogy teljes, feltétlen és azonnali kártalanításhoz jutna.
- [9] Az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének és ezzel összefüggésben az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerinti vállalkozáshoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy az értékesítési kötelezettség előírásával a jogalkotó önkényesen beavatkozik a magánjogi szerződésekbe, a szerződési szabadságba, s az érintett termékek árának rögzítése által őt jelentős veszteség viselésére kötelezi. Ez a vállalkozáshoz való jog alaptörvény-ellenes korlátozását, tartalmának kiüresítését eredményezi. Álláspontja szerint a vállalkozás szabadsága korlátozásának legitim célja nem azonosítható, mert a szabályozás jóléti és nem a veszélyhelyzeti jogalkotásra okot adó célokat szolgál. Nincs ugyanis észszerű oka annak, hogy a szabályozás meghatározott áruk teljes körére kiterjed, az alapvető élelmiszerekhez alacsony áron való hozzáférés ugyanis már egy termékfajta egyetlen termékére vonatkozó előírással megvalósulna.
- [10] A kötelező értékesítés az indítványozó szerint azért is sérti a vállalkozás szabadságát, mert kizárja annak lehetőségét, hogy a vállalkozási tevékenységgel bizonyos termékek forgalmazása tekintetében felhagyjon. Az indítványozó szerint a vállalkozás szabadságának sérelmét eredményezi, hogy a jogalkotó figyelmen kívül hagyta, hogy a kiskereskedő 2021. október 15. napja után, de még az R1. Magyar Közlönyben való közzétételének napját (2022. január 14.) megelőzően is dönthetett a forgalmazás beszüntetéséről.
- [11] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelmét az indítványozó elsősorban abban látja, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések személyi hatálya csak üzletben vagy bevásárló központokban kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedőkre és a csomagküldő kereskedelemre terjed ki. Nem érinti azonban – a véleménye szerint minden szempontból összehasonlítható helyzetben lévő – olyan egyéb értékesítési formákat, mint a nem saját termelésű élelmiszeripari termék piaci értékesítése. A támadott rendelkezések tárgyi hatálya csak egyes élelmiszerekre terjed ki, ezzel az összehasonlítható helyzetben lévő, ám a jogszabály tárgyi hatálya alá nem tartozó élelmiszerek gyártóit, valamint az alapvető igényeket kielégítő, nem élelmiszer termékek (pl: tisztálkodási vagy ruházati cikkek) gyártóit a szabályozás támadott rendelkezései hátrányosan megkülönböztetik.
- [12] Az Alaptörvény XX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt egészséghez való jog, valamint ennek biztosítására hivatott állami intézményvédelmi kötelezettség sérelmét azért állítja az indítványozó, mert a támadott rendelkezések kifejezetten egészségtelen élelmiszerek tényleges, a valós szükségletet többszörösen meghaladó termékek vásárlására ösztönzik a fogyasztókat, szemben a változatos és kiegyensúlyozott étrend előmozdításának népegészségügyi céljával. A szabályozás nem csupán az egyoldalú táplálkozás irányába tereli a vásárlókat, hanem elősegíti a gyengébb minőségű termékek forgalmazását is. Egyrészt azért, mert a beszerzési ár alatt maradó hatósági ár a gyengébb minőségű és ezért olcsóbb termékek forgalmazását generálja, másrészt pedig azért is, mert a nagyobb mennyiségű készlethez és annak forgalmazásához szükséges élelmiszerek széles körű beszerzése magában foglalja a gyengébb minőségű termékeket is.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott rendelkezések az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében foglalt tisztességes gazdasági verseny feltételeinek biztosítására, az erőfölénnyel való visszaéléssel szembeni fellépésre és a fogyasztók jogainak védelmére vonatkozó állami intézményvédelmi kötelezettség sérelmét is jelentik, mert a kiskereskedők beszállítóinak javára erőfölényes helyzetet hoznak létre, továbbá a fogyasztói érdekekkel ellentétes vásárlói környezetet alakítanak ki. Érvelése szerint a szabályozás a kiskereskedők választási lehetőségének és alkupozíciójának a megszüntetésével lehetőséget teremt arra, hogy a hatósági áras termékek esetében a beszállítók tisztességtelen, visszaélészerű árakat és feltételeket szabjanak. Emellett a szabályozás a versengő termékek (pl. napraforgóolaj és repceolaj) termelői viszonylatában is tisztességtelen versenyfeltételeket teremt. A

fogyasztók jogainak védelmére vonatkozó állami kötelezettség sérelmét pedig az okozza, hogy a mesterségesen alacsony árak melletti forgalmazási kötelezettség eltéríti a fogyasztói döntéseket, s a keresletet az olcsóbb termékek felé irányítja, amely a választék és az hatósági áras termékek hozzáférhetőségének csökkenését okozza.

- [14] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 3.1. Az indítványozó jogi képviselője a törvényszék ítéletét 2024. március 4. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül, 2024. május 3. napján nyújtotta be.
- [16] Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazást csatolt. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel.
- [17] 3.2. Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy az R1. támadott rendelkezései 2023. augusztus 1-jével a veszélyhelyzeti kormányrendeletek módosításáról szóló 347/2023. (VII. 27.) Korm. rendelet révén hatályukat veszítették. Az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a hatályon kívül helyezett jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét is megállapíthatja, ha az adott esetben még alkalmazandó [lásd például: 34/2019. (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [24]], ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését.
- [18] Az indítványozó ügyében a hatóság az R1. 1. § (2)–(3) bekezdése és a 2. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség teljesítését ellenőrizte, a maximált kiskereskedelmi árat meghaladó áron történt értékesítésért szabott ki bírságot, azaz a támadott rendelkezéseket alkalmazta. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy annak ellenére vizsgálhatja a sérelmezett rendelkezések alkotmányosságát, hogy azok már nem hatályosak.
- [19] 3.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére alapítható [3441/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [13]], ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [20] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvére hivatkozó indítványelem az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint [3045/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [12]] érdemi vizsgálat tárgya lehet akkor, ha az a kellő felkészülési idő hiányára vagy a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértésére vonatkozik [3326/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [19]; 3135/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [21]]. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét nem ilyen érvelés mentén állította.
- [21] Az indítvány az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének sérelmét az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozás szabadságához való joggal összefüggésben állította. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ilyen relációban az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése érdemi elbírálásra alkalmas [10/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [23]].
- [22] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az olyan alaptörvényi rendelkezés, amelynek címzettje nem az indítványozó, nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, ezért arra alkotmányjogi panasz sem alapítható [3299/2021. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [23]]. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése [3387/2019. (XII. 19.) AB végzés, Indokolás [15]] és a XX. cikk (2) bekezdése [legutóbb: 3099/2024. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [42]; 27/2021. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [55]] tekintetében korábban már megállapította, hogy azok olyan rendelkezések, amelyekből Alaptörvényben biztosított jog nem vezethető le.
- [23] Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése [3327/2022. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [17]]; XIII. cikk (1) és (2) bekezdése [3496/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [22]]; a XV. cikk (2) bekezdése [17/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [30]] – az alábbi megszorításokkal – olyan jogosultságot hordoz, amely az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősül.
- [24] Az indítványozó a tulajdonhoz való jog sérelme körében előadott érvei tartalmilag a rendelkezési jog mint a tulajdonhoz való jog részjogosítványának sérelmét jelentik. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ez az érv a szerződési szabadság körében értékelhető: „A szerződési szabadság [...] szoros összefüggésben áll az Alaptörvény által védett tulajdonhoz való joggal is. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése a tulajdon szabadságát, a tulajdonosok magánautonómiájának a védelmét is garantálja. A tulajdon egyik részjogosítványa a tulajdonosi »rendelkezés« szabadsága, amelynek szükségszerű tartalmi eleme a szerződési szabadság” [3004/2024. (I. 12.) AB határozat, Indokolás [35]; 33/2015. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [25]].
- [25] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések tárgyi és személyi hatálya csupán meghatározott típusú élelmiszerekre és értékesítési formákra terjed ki, nem érintve a – véleménye szerint – minden szempont-

ból összehasonlítható helyzetben lévő egyéb élelmiszer-típusokat és értékesítési formákat, valamint az alapvető igényeket kielégítő, ám nem élelmiszer termékeket.

- [26] Az indítványozó által állított szempontok – az értékesített termék típusa és az értékesítés módja – nem köthető egyetlen, az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerinti tulajdonsághoz sem, ezért ezen érvek az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt általános jogegyenlőségi szabály keretében értékelendők {6/2018. (VI. 27.) AB határozat, Indokolás [37]; 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [72]}.
- [27] 3.4. Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése szerint a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.
- [28] Megállapítható, hogy az indítványozó által felhívott alaptörvényi rendelkezések – túlnyomó részben – olyan Alaptörvényben biztosított jogok, amelyek természetüknél fogva nem csak a természetes személyeket illethetik meg (lásd az M) cikk (1) bekezdése tekintetében a 3001/2016. (I. 15.) AB határozat, Indokolás [41]–[42]; a XII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a 3404/2021. (X. 15.) AB határozat, Indokolás [15]; a XV. cikk (1) bekezdése esetében a 36/2017. (XII. 29.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [29] Az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében foglalt egészséghez való jog azonban nem minősül a jogi személy indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának. Az egészséghez való jog az egyén testi és lelki integritását védi, az ember egészségének megőrzését szolgálja {3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [61]}, sérelmére jogi személy alkotmányjogi panaszában nem hivatkozhat, ezért ezen indítványelem érdemben nem vizsgálható.
- [30] A törvényi feltételek hiánya okán az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság elvéből levezetett visszaélésszerű jogalkotás tilalmával, az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésével és az Alaptörvény XX. cikk (1)–(2) bekezdésével összefüggő panaszelemek esetében tehát érdemi vizsgálat lefolytatására nincs mód.
- [31] 4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [32] Az indítvány a határozott kérelem követelményének az alábbi kivétellel megfelel.
- [33] Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos panaszelem tekintetében az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [35] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd: 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [27]; 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [36] A fentiek miatt az indítványnak az M) cikk (1) bekezdésére és a XII. cikk (1) bekezdésére alapított része felel meg az indítványok határozottságával kapcsolatos valamennyi feltételnek.
- [37] 5. Az Abtv. 31. § (1) bekezdése értelmében nincs helye alkotmányjogi panasznak, ha az alkalmazott jogszabály, vagy jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, és a vizsgálat ugyanazon jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésekre, ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre vonatkozóan történt.
- [38] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a 3323/2024. (VII. 29.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) jelen alkotmányjogi panaszban előadott érvek szerint, azonos alkotmányos összefüggés alapján már vizsgálta, hogy az R1. támadott rendelkezései összeegyeztethetők-e az M) cikk (1) bekezdése és a XII. cikk (1) bekezdése által deklarált vállalkozáshoz való joggal és szerződési szabadsággal. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy nem áll fenn a támadott szabályozás és az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése között olyan alkotmányjogi összefüggés, amely megalapozná a vállalkozás szabadságába történő beavatkozás tényét, ezért az R1. szerinti maximált áron való forgalmazási kötelezettség (a továbbiakban: ársapka) nem eredményezi a vállalkozáshoz való jog alaptörvény-ellenes korlátozását (Indokolás [141]–[145]). Hasonlóan nem eredményezi az ársapka intézménye az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdéséből és XII. cikk (1) bekezdéséből levezethető szerződési szabadság sérelmét (Abh., Indokolás [146]–[156]).

- [39] Az Alkotmánybíróság a kifejtettek alapján megállapította, hogy az Abtv. 31. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállására tekintettel az alkotmányjogi panasz ezen elemei ítélt dolognak minősülnek, ezért érdemi elbírálásra nem alkalmasak.
- [40] 6. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 31. § (1) bekezdése, az 52. § (1) bekezdése és (1b) bekezdés e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés b) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2024. szeptember 24.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2211/2024.

• • •